

[Ki Tissa: Haftarah - Most Ashkenazim]

1 Kings

(18) וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאַלְפֵי הָעָם כִּי תְּשִׁיבְתָּם בְּשָׂנָה
 הַשְׁלִישִׁית לְאָמֶר לְךָ הָרָא אֶל־אֲחָב וְאַתָּה מַטֵּר עַל־פָּנֶיךָ
 הַאֲדָמָה: וַיָּלֹךְ אַלְפֵי לְהִרְאָות אֶל־אֲחָב וְהַרְעָב חֲזָק
 בְּשָׁמְרוֹן: וַיַּקְרָא אֲחָב אֶל־עֲבָדֵיהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְעַבְדֵיהוּ
 הָיָה יָרָא אֶת־יְהוָה מְאָד: וַיְהִי בְּהִכְרִית אִיזְבֵּל אֶת גְּבִיאֵי
 יְהוָה וַיִּקַּח עֲבָדֵיהוּ מֵאָה גְּבִיאִים וַיִּחְבִּיאֵם חֲמִשָּׁים אִישׁ
 בְּמַעֲרָה וּכְלַכְלָם לְחַם וּמַיִם: וַיֹּאמֶר אֲחָב אֶל־עֲבָדֵיהוּ לְךָ
 בָּאָרֶץ אֶל־כָּל־מַעֲנֵי הַמִּים וְאֶל כָּל־הַגְּחָלִים אוֹלֵי | גַּמְצָא
 חָצֵיר וְגַחֵיר סִיס וּפְרֵד וּלוֹא בְּכָרִית מִהְבָּהָמָה: וַיַּחֲלֹקְוּ לְהֶם
 אֶת־הָאָרֶץ לְעַבְרֵי־בָּה אֲחָב הַלֵּךְ בַּדָּרֶךְ אֶחָד לְבָדוּ וְעַבְדֵיהוּ
 הַלֵּךְ בַּדָּרֶךְ אֶחָד לְבָדוּ: וַיְהִי עֲבָדֵיהוּ בַּדָּרֶךְ וְהַגָּה אַלְפֵי
 לְקַרְאָתוֹ וַיַּכְרֵהוּ וַיִּפְלֶל עַל־פָּנֶיךָ וַיֹּאמֶר הַאֲתָּה זֶה אֲדֹנֵי
 אַלְפֵי: וַיֹּאמֶר לוֹ אָנָּי לְךָ אָמֶר לְאָדָנִיךָ הַגָּה אַלְפֵי:
 וַיֹּאמֶר מַה חֲטֹאתִי כִּי־אַתָּה נָתַן אֶת־עַבְדֵךְ בְּיַד־אֲחָב
 לְהַמִּתְגִּיבָּי: תַּחֲי | יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אַמְּרֵישׁ־גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר
 לְאַשְׁלָח אֲדֹנֵי שֵׁם לְבַקְשָׁה וְאָמְרוּ אָין וְהַשְׁבִּיעַ
 אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הָגּוֹי כִּי לֹא יִמְצָאָה: וְעַתָּה אַתָּה אָמֶר

לֹךְ אָמַר לְאַדְנִיק הֶגֶה אֲלֵיהוּ: ¹² וְהִיא אָנִי | אֱלֹךְ מַאֲתֶךְ וְרוּחָ
יְהוָה | יִשְׁאָךְ עַל אָשָׁר לְאַדְעַ וּבָאתִי לְהִגִּיד לְאָחָב וְלֹא
יִמְצָאָךְ וְהַרְגַּנִּי וּבְדַקְתִּי יִרְאָ אֶת־יְהוָה מִגְעָרִי: ¹³ הַלְאֵהֶגֶד
לְאַדְנִיק אַת אָשְׁר־עֲשִׂיתִי בְּהַרְגָּ אִיזְבָּל אַת נְבִיאִי יְהוָה
וְאָחָב מִנְבִּיאִי יְהוָה מֵאָה אִישׁ חִמְשִׁים חִמְשִׁים אִישׁ
בְּמִעֵרָה וְאַכְלְכָלָם לְחַם וּמִים: ¹⁴ וַעֲתָה אַתָּה אָמַר לֹךְ אָמַר
לְאַדְנִיק הֶגֶה אֲלֵיהוּ וְהַרְגַּנִּי: ¹⁵ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהוּ חַי יְהוָה
צְבָאות אֲשֶׁר עַמְּדָתִי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אָרְאָה אֶלְיוֹ: ¹⁶ וַיָּלֹךְ
עַבְדֵּיְהוּ לְקַרְאָת אָחָב וַיִּגְדְּלֹן וַיָּלֹךְ אָחָב לְקַרְאָת אֲלֵיהוּ:
וַיָּהִי בְּرָאֹת אָחָב אֶת־אֲלֵיהוּ וַיֹּאמֶר אָחָב אֶלְיוֹ הַאֲתָה
זֶה עִבָּר יִשְׂרָאֵל: ¹⁸ וַיֹּאמֶר לֹא עֲבָרְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי
אָמַר־אֲתָה וּבֵית אָבִיךְ בְּעֵזֶבְכֶם אֶת־מִצּוֹת יְהוָה וַתַּלְךְ אָחָרִי
הַבְּעָלִים: ¹⁹ וַעֲתָה שְׁלַח קְבֻץ אֶלְיִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר
הַכְּרָמֵל וְאֶת־נְבִיאִי הַבָּעֵל אֶרְבָּעֶמֶת מִאוֹת וְחִמְשִׁים וּנְבִיאִי
הָאֲשֶׁרֶת אֶרְבָּעֶמֶת מִאוֹת אֶכְלִי שְׁלַחן אִיזְבָּל: ²⁰ וַיִּשְׁלַח אָחָב
בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבַּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַכְּרָמֵל: ²¹ וַיָּגַשׁ
אֲלֵיהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתִי אַתָּם פְּסָחִים עַל־שְׁתִּי
הַסּוּפִים אָמַר־יְהוָה הָאֱלֹהִים לְכָוֹ אָחָרָיו וְאָמַר־הַבָּעֵל לְכָוֹ
אָחָרָיו וְלֹא־עֲנוֹ הָעָם אֶתְּנוֹ דָּבָר: ²² וַיֹּאמֶר אֲלֵיהוּ אֶל־הָעָם

אָגִי בּוֹתְרָתִי בְּבֵיא לַיהוָה לְבָדִי וּנְבִיאִי הַבָּעֵל אֶרְבָּעֶמְאוֹת
 וְחֲמָשָׁים אַיִשׁ: ²³ וַיַּתְנוּ-לָנוּ שְׁנִים פְּרִים וַיַּבְחַרְנוּ לָהֶם הַפָּר
 הַאָחָד וַיַּנְתַּחַהוּ וַיִּשְׂמַחוּ עַל-הָעָצִים וְאַשׁ לֹא יִשְׂמַחוּ וְאַנְיִ
 אָעָשָׂה | אֶת-הַפָּר הַאָחָד וְנִתְתַּחַתִּי עַל-הָעָצִים וְאַשׁ לֹא אָשִׁים:
 וַיִּקְרַא אֲתֶם בְּשָׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאַנְיִ אֶקְרָא בְּשָׁמֵרְיְהוָה וְהִיא
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-יָעַנָּה בְּאַשׁ הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם
 וַיֹּאמְרוּ טֻוב הַדָּבָר: ²⁵ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְנְבִיאִי הַבָּעֵל בְּחֶרְבוֹ
 לְכֶם הַפָּר הַאָחָד וַעֲשׂוּ רָאשָׁנָה כִּי אַתֶּם הַרְבִּים וַיַּקְרַאוּ בְּשָׁם
 אֱלֹהֵיכֶם וְאַשׁ לֹא תִשְׁמַמוּ: ²⁶ וַיִּקְחֹו אֶת-הַפָּר אֲשֶׁר-נִתְן לָהֶם
 וַיַּעֲשׂוּ וַיַּקְרַאוּ בְּשָׁם הַבָּעֵל מִהְבָּקֵר וְעַד-הַצְּהָרִים לִאמְרָ
 הַבָּעֵל עֲנָבוּ וְאַינְ קֹול וְאַינְ עֲנָה וַיַּפְסַחּוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
 עָשָׂה: ²⁷ וַיְהִי בְּצָהָרִים וַיַּהַתֵּל בָּהֶם אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר קָרָא
 בְּקוֹל-גָּדוֹל כִּי-אֱלֹהִים הָוּא כִּי שִׁיחַ וְכִירְשִׁיג לֹא וְכִירְדַּךְ
 לֹא אוֹלֵי יִשְׁן הָוּא וַיַּקְץ: ²⁸ וַיַּקְרַאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגַּדְּרוּ
 כְּמַשְׁפְּטָם בְּחַרְבֹּת וּבְרַמְחִים עַד-שְׁפָקַדְם עַל-הָם: ²⁹ וַיְהִי
 פָּעַר הַצְּהָרִים וַיִּתְגַּבֵּאוּ עד לְעָלוֹת הַמְּנַחָה וְאַינְ קֹול
 וְאַינְ עֲנָה וְאַינְ קָשָׁב: ³⁰ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְכָל-הָעָם גַּשׁו אֶלְיָ
 וְיִגְשׁוּ כָּל-הָעָם אֶלְיוֹ וַיַּרְפֵּא אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה הַהְרֹוס: ³¹ וַיִּקְחַ
 אֶלְיָהוּ שְׁתִים עָשָׂרָה אֲבָנִים כָּמָסְפֵר שְׁבָטִי בְּנֵי-יַעֲקֹב אֲשֶׁר

היה דבר יהוה אליו לאמור ישראל יהיה שם: ³² ויבנה
 את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש עלה כבית סאותים זרע
 סביב למזבח: ³³ ויערר את העצים ויונתח את הפר ויישם
 על העצים: ³⁴ ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו
 על העלה ועל העצים ויאמר שני וישנו ויאמר שלישי
 וישישי: ³⁵ וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה
 מלאמים: ³⁶ ויהי בועלות המנחה ויגש אליו הբיא
 ויאמר יהוה אلهי אברם יצחק וישראל היום ידע
 כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך וברך ^{וברך} עשית
 את כל הדברים האלה: ³⁷ ענגני יהוה ענגני וידעו העם זהה
 כי אתה יהוה האלים ואתה הסבת אתם אחרנית:
 ותפל אש יהוה ותأكل את העלה ואת העצים
 ואת האבנים ואת הערף ואת המים אשר בתעלה לך:
 וירא כל העם ויפול על פניהם ויאמרו יהוה הוא
 האלים יהוה הוא האלים: